

En TEKST fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

Senere angret han og gikk

Roald Kvam © 2008

Prekentekest: Matt 21:28-31.

Lesetekster: Sal 32:1-5, 1Joh 1:8-2:2.

Jesus drog inn i Jerusalem og hele byen kom i bevegelse, og de spurte: "Hvem er dette?" (Matt 21:11). Jesus går inn i Guds tempel og driver ut alle dem som solgte og kjøpte der, de som gjorde handel av andres åndelige lengsler: "Mitt hus skal kalles et bønnens hus. Men dere gjør det til en røverhule!", sier Jesus (Matt 21:13). I templet kom det blinde og halte til Ham, og han helbredet dem. Gratis.

Yppersteprestene og folkets eldste gir et inntrykk av at de gjerne vil høre hvem Jesus er (Matt 21:23-27). Men de vil ikke ta imot svaret. Anerkjenn det som sannheten og innrette sitt liv etter det. Da forteller Jesus den lignelsen vi finner i Matt 21:28-31. Faren sa: "Sønn, gå i dag og arbeid i vingården!" Han svarte: "Jeg vil ikke!" Men senere angret han det og gikk. Hør: Det var ikke HVA han gikk glipp av, men HVEM han gikk bort fra. Det er FAR og du vet det..

Da yppersteprestene og fariseerne hørte hans lignelser, skjønte de at det var om dem han talte om. Og de søkte å gripe Ham (Matt 21:45-46). "Sannelig jeg sier dere: Tollere og skjøgere går før dere inn i Guds rike.", sier Jesus. Og han forklarer selv hva han mener: "For Johannes kom til dere på rettferds vei, og dere trodde ham ikke. Men tollere og skjøgere, de trodde ham. Dere så det, men likevel angret dere heller ikke senere, så dere trodde ham." (Matt 21:32).

HVOR er din vingård? Hvilke område av livet ditt er det Far vil pløye dypere, så til på nytt med sitt Ord, forsiktig foredle forandringene og se en større høst.

Lyder du Guds mange gode og klare invitasjoner til å bli løst fra syndens lenker og bevege deg som hans medarbeider eller bare lytter du til dem? Det er en alvorlig sak å lytte til Guds ord. For Guds ord er aldri uten virkning når det møter våre sanser (Heb 4:12-16 og Sal 33:4.9).

Hva skal vi gjøre når vi har syndet og sviktet Gud? Hvordan kommer vi i et rett forhold til Ham igjen? Hvordan tar vi imot hans nåde og beveger oss i den? Kong David skrev noe som kan hjelpe oss, nemlig Sal 32. La oss se nærmere på hvordan Gud kan løse våre lenker og åpne døren til et liv i fellesskap med Gud.

Overtredelser (Sal 32:1). Det handler om å krysse en grense. Guds grenser er der for vår beskyttelse, sikkerhet og glede. Når vi krysser dem blir mennesker skadet og Gud vred. Det er grusomt å rammes av Guds vrede (Luk 12:5). Guds vrede vil ikke ødelegge, men lege det ødelagte, gjenopprette, rettferdiggjøre. Guds vrede rammer ikke blindt, men synden. Og synderen som holder fast ved den.

I en rekke av handlinger som stod i forhold til hverandre hadde kong David ved en anledning krysset grenser og brutt fire av budene. Han var skyldig i å lenke blikket sitt

til en kvinne for å begjære henne. Han reduserte Batseba til et objekt for sin egen nytelse. Videre gjorde han seg skyldig i tjuveri, ekteskapsbrudd og mord. En overtredelse hadde ledet ham til flere andre. Og "reduserer livskvaliteten" til kong David, det er synd...

Synd (Sal 32:1). Det betyr å bomme på målet eller å ta feil av målet. Det er forskjellen på det vi er og det vi kunne ha vært. Det dramatiske er ikke at synden reduserer livskvaliteten i de mange allminnelige dagene og forsurer fellesskapet i forsamlingen og familien, men synden bryter blikkkontakten med Guds mål og standard for våre liv. Den gjør at vi går feil vei, vi kommer ikke fram dit vi gjerne vil. Kong David erkjenner at han har syndet mot Gud. Han prøver ikke å rettferdiggjøre seg selv, men bøyer seg for Guds vurdering av situasjonen.

Skyld (Sal 32:5). Dette peker på det faktum at hele vår natur og karakter er ufullkommen. Menneskenaturen er ødelagt av synd. Og vi kan og skal få bære ansvar for det. Kong David aksepterer sitt ansvar og unnskylder ikke det han har gjort. Vi kan ikke skylde på foreldrene våre, Gud, vennene våre og heller ikke Djevelen. Kong David har nådd moden alder og er på toppen av sin karriere når det gjelder makt og popularitet – og han er beredt til å innrømme at han like fullt er en synder som trenger Guds nåde. Han kan ikke gjøre det ugjort, men han kan og vil bære ansvaret. Kua kan ikke, men Kong David kan – for han er fortsatt et menneske, skapt i Guds bilde, uendelig verdifull for Gud og fortapt uten Jesus.

Det jeg ikke kjenner ansvar for, bryr jeg meg ikke om... Jeg har ikke noe å si Gud, jeg tier. Men Gud har noe å si meg, og Hans ord er virksomt og levende og kraftig og skarpere enn noe tveegget sverd. Det kløyver igjennom og holder meg ansvarlig for hvordan jeg lever i forhold til Guds standard og Hans dagsprogram. Det begynner å brenne i min bringe og i mine ben. Med ansvaret følger behovet for tilgivelse og nåde. Med ansvaret vekkes øre til lydhørhet for Guds hjelp inn i min hjelpeløse situasjon. Brannen i bringa mi og bena mine driver meg til Herren med en bønn om nåde. Miskunn. At Han som ser og forstår det han ser, gjenkjenner det jeg kjenner og som har identifisert seg med det (2Kor 5:21), at Han også vil ta bort min syndeskyld og bryte syndens makt over livet mitt...

Bare i lyset fra korset kan vi forstå Sal 32:5 fullt ut: "Jeg bekjente min synd for deg og skjulte ikke min skyld. Jeg sa: Jeg vil bekjenne mine misgjerninger for Herren! – Og du tok bort min syndeskyld." Syndeskylden vår blir tatt bort fordi Jesus betalte prisen for den. Vi fraregnes våre misgjerninger og tilregnes Herrens miskunn. Jesu død er vår død ifølge 1Joh 2:2 der apostelen Johannes sier: "Og han er en soning for våre synder, og det ikke bare for våre, men også for hele verdens." Jesu oppstandelse og liv er vår mulighet ifølge Gal 2:20 der apostelen Paulus sier: "Jeg er korsfestet med Kristus. Jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg. Det liv jeg nå lever i kjødet, det lever jeg i troen på Guds Sønn, han som elsket meg og gav seg selv for meg." Med Guds tilgivelse kan vi bevege oss i et fullt og helt fellesskap med Gud. Det blir en realitet idet vi angrer vårt nei til Herren og tar i mot Hans innbydelse til fellesskap og medarbeiderskap i våres vingårder.

Du sitter å lytter fremdeles. Men vil du så lyde og ta imot Guds invitasjon – ta i bruk hans veiledning og råd og innrette ditt liv etter det? Gud vil virkelig og konkret lære deg og vise deg den veien du skal gå, han vil la sitt øye hvile på deg og gi deg råd (Sal 32:8).

Hør kong David nødbber deg: "Vær ikke lik hest og muldyr, som ikke har forstand! Deres smykke er tømme og bissel til å tvinge dem med. De vil ikke komme nær til deg. De ugudelige har mange plager. Men den som setter sin lit til Herren, omgir han med miskunn." (Sal 32:9-10). Om det gjelder deg? I Sal 25:8 sier kong David at "Herren er god og rettviss, derfor lærer han syndere veien." Er du en synder, så er du invitert. Gud vil ALDRI forakte et hjerte som er sønderbrutt og knust (Sal 51:19 jf Sal 34:19 og Jes 57:15).

Idet kong David ba Gud om nåde, fikk han bevege seg i Guds nåde og konkret erfare den i sitt liv, i sin vingård ifølge Sal 51. Han måtte bære konsekvensen av synden (2Sam 12), men skylden ble tatt bort og mye av det han hadde tapt ved synden, ble gjenopprettet:

- Hans opplevelse av Guds nærvær (Sal 51:13).
- Den Hellige Ånds kraft i hans liv (Sal 51:13).
- Gleden over frelsen (Sal 51:14).
- Hans begeistring over å gjøre det Gud vil (Sal 51:14).
- Resultatet av hans tjeneste (Sal 51:15).

Hans fortrolighet med Gud (Sal 51:17).

